

novi glas

Časopis Hrvatskoga akademskoga kluba

NOVIGLAS 12016

SADRŽAJ

Uvodni članak	03	
"Die Hochzeit auf dem Lande"	04	14 Što fali: Servis za lektoranje
Party plan za početnike	06	15 Po stinjačku
Prelom u gradičanskohrvatskoj sceni	08	16 Pitanja na kandidate za predsjedničke izbore
Kick Off Meeting 2016	10	19 Koga birati?
Hakovski večeri	13	20 Ki išče, ta najde! Ali kade i kako? 22 Vazmeni seminar MEN-a u Pečuhu

IMPRESUM

**novi
glas**

Vlasnik i izdavač

HAK. Hrvatski akademski klub
Schwindgasse 14/4 1040 Beč

Tel: 0043 (0)1 - 504 63 54
Fax: 0043 (0)1 - 504 63 54 9
E-mail: info@hakovci.org

Glavni uredniki

Viktoria Wagner
Florian Wagner
novi.glas@hakovci.org

Suradnici

Lydia Novak
Diana Jurkovits
Dorothea Zvonarich
Matthias Wagner
Viktoria Kuzmits
Florian Wagner
Michael Hirschler
Maria Kornfeind
Viktoria Wagner

Korektura
Zrinka Kinda

Layout
Nikola Znaor

Tisk
Wograndl Druck GmbH.
Druckweg 1
A - 7210 Mattersburg

Ekspedit
Motivirani HAKleri

Gefördert aus den Mitteln der
Volksgruppenförderung
des Bundeskanzleramtes

UVODNE RIČI GLAVNIH UREDNIKOV NOVOGA GLASA

Draga štiteljica, dragi štitelj!

U ruka držiš prvi Novi glas ovoga ljeta.

Izbori.

Za nekoliko dan su izbori za novoga predsjednika države Austrije. Ili će znamda biti po prvi put predsjednica? Na svaki način smo mi pitali kandidatice i kandidate, kakovi su njevi odnosi s narodnim grupama i kako oni vidu manjinsku situaciju i u budućnosti. Morebit vam to pomaže kod vaše odluke 24. aprila! Nekoliko kandidatov nij dostignulo 6000 potpisov, da bi uopće mogli kandidirati. Ipak smo tiskali i njeve odgovore (ne na zadnje kad su tako zabavni ;-)).

Party hard...

Kot sigurno jur znate, je Dan mladine ovo ljetu na Stinjaki! Da se laglje možete orijentirati i bolje razumiti njev poseban dijalekt, nam je organizator DM-a, društvo KIS (Kulturna inicijativa Stinjaki), stavilo na raspolaganje informacije i mali rječnik – željimo vam čuda uspjeha pri vježbanju!

Dorica i Dijana, naše dvi nove odbornice (nadležne za motivaciju i party) su napisale mali party-plan za sve, ki ćedu početi studij u Beču. Ako ste u zadnjem semestru počeli i se jur malo putite (ili ako ste jur „stari zeci“) – morebit je i za vas što novo.

...work harder! ;)

Ali nam je svisno, da kod študiranja ne ide samo za svečevanje. Katkada se mora položiti neki ispit ili pisati neko djelo. U slučaju da nešto pišete, vam Michi daje dobre upute, kade i kako moreš najti znanstvenu literaturu. Ov članak nije samo interesantan za študentice i študente, nego i za maturantice i maturante, ki pišu prednaznastvena djela.

Društveno djelovanje

Matthias je premišljavao da li imamo preveć društav i je li još moremo efektivno djelovati na manjinskom području. Pod geslom Hrvatskih novin «Sloga je moć» predlaže, da bi mi opet već skupa djelali. I provokantno pita, je li

bi se u toku moguće reorganizacije unutar hrvatske scene mogla fuzionirati neka društva.

Mi, redakcija Novoga glasa, uživamo luksuz lektora (na ovom mjestu: Lipa hvala Zrinka! ☺). Svi, ki se kot člani jednoga društva brinu za društvenu facebook-stranicu ili za website, redovito pišu hrvatske prinose. Sigurno se svaki trsi, da napiše tekst bez falingov, ali bolje bi bilo, ako bi ga mogao gdo lektorirati. Ideju, kako bi i mala društva ili privatnici imali mogućnost, da se njevi teksti profesionalno lektoriraju, vam predstavlja Florian.

Je li ti HAKovci uopće što dilaju?

Sigurno! Diana, Marija i Viktorija su zastupale HAK na MENovom seminaru u Beogradu. Što su onde doživile i je li su opet zdravo domom došle, morete čitati na strani 10. Spoiler alarm: Žive su!

U ovom još mladom ljetu smo jur imali dva HAKovske večere. Prvi je stao u znaku gradiščanskohrvatskoga filma. Piri u Gradišču su nešto posebnoga, a osebujno hrvatski pir. 1983. je ORF snimio film „Eine Hochzeit auf dem Lande – Pir na selu“ u kom su gradiščanski Hrvati igrali glavne uloge. HAK je ov film, ki već nije velikom broju poznat, opet kazao u okviru HAKovskoga večera u javnosti. Na strani 4 vam Lidija kratko opisuje sadržaj filma ali vam i daje par informacija o produkciji i postanku ovoga filma. Drugi HAKovski večer se je bavio s jednom starom stinjačkom tradicijom: Krocanjem jaj. Kratak sažetak o tom, što se je dogodilo na ovi HAKovski večeri, morete čitati na strani 13.

Vaši,
Viktoria i Florian

„Die Hochzeit auf dem Lande“

ORF Gradišće 1983.

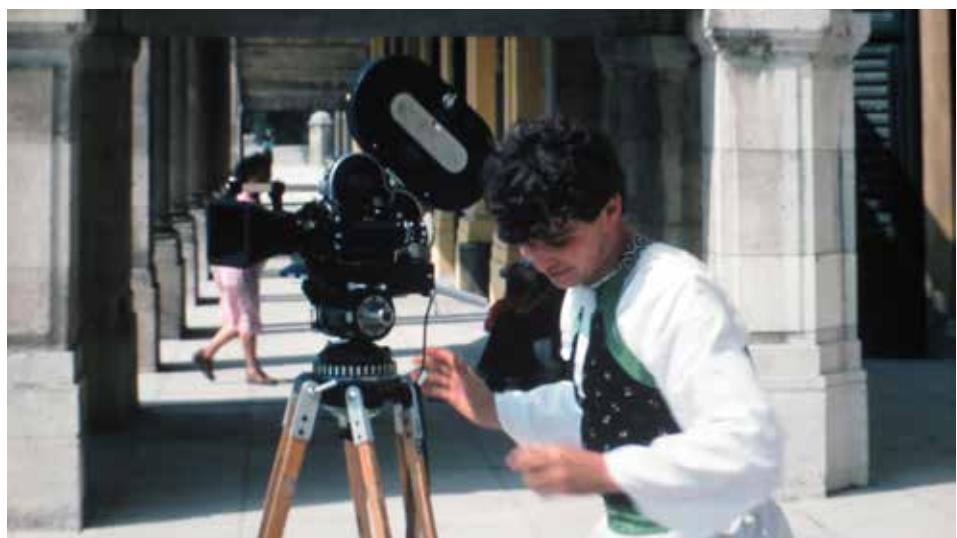
Jedne nedilje navečer 1983. ljeta je vjerojatno cijela gradiščansko hrvatska, odnosno hrvatska populacija u Gradišću ili iz Gradišća sidila pred televizorom. Prvi cijelovečernji film na našem jeziku (barem dijelom), se je kazao u to vreme, ko danas zovemo «primetime». Igrani film s muzikom, musical, ili kako je autor scenarija, Ewald Pichler, nazvao ov novi žanr, «kroatical» s imenom «Die Hochzeit auf dem Lande» ili «Pir na selu».

U širokoj javnosti odnosno na televiziji se je pojavljaljao ov film samo jedan jedini put. Dandanas ga vjerojatno samo još poznaju oni, ki su bili na bilo ki način involvirani u produkciju filma, ili njeva dica - kot i ja. Moji roditelji su kao člani Kolo Slavuj-a bili već ili manje tancajući i jačući štastiji, i od kad znam misliti, se znam spomenuti na nekoliko štoric od i okolo toga snimanja.

O čemu je govora kod ovoga filma? Ča je plot i gdo je glumio?

U jubilarnom ljetu «450 ljet g/Gradiščanski Hrvati» je - kot jur spomenuto - Pajngrčan Ewald Pichler (1943. - 2002.) napisao scenarij za ov film. On je bio i duga ljeta peljač Hrvatske redakcije unutar ORF-a Gradišće. Kao pionir prve ure dvojezične, odnosno hrvatske radiotelevizije u Austriji, nije čudo, da se je on zalagao i za ovakovu «zabavnu» produkciju, ka neka približi hrvatsku narodnu grupu nimškogovorećoj većini i ju upozna s poviješću, tadašnjom situacijom, problemi itd.

Podjela ulogov je bila kombinacija profesionalnih glumcev i talentiranih amaterov, ki vladaju

hrvatskim jezikom. Snimalo se je u Velikom Borištu i u Cindrofu. Glavnu ulogu je igrao komorni glumac i g/Gradiščanski Hrvat iz Bijelogog selja, Rudolf Bucolić (1934. - 2015.).

Uzato je u ovom dokumentu vrimena dost ljudi iz «naše» scene u cvatu njeve mladosti: tadašnji člani i članice Kolo Slavuja - med njimi i sadašnji glavni urednik Hrvatskih novin, poznati učitelji i učiteljice, profesor na bečanskem sveučilištu itd., Bruji i moderatorica emisije «Dobar dan Hrvati», Viktorija Palatin, Harmonija iz Velikoga Borišta na čelu s Mirkom Berlakovićem, a kao ljubavni par med frontami: Pepi Schuller - danas Master of Wine i direktor Austrijske akademije vina u Rušti - i Andrea Kliković iz Cindrofa. I još jedan profesionalac hrvatskoga porijekla je

bio dio ove produkcije: Lukas Rešetarić je igrao ulogu farnika u selu, i to u času, kad je bio na vrhu svoje karijere i popularnosti kao glavni lik u seriji «Kottan ermittelt». Ta njegova znamenita uloga kao Kottan, se je i u «Hochzeit auf dem Lande» poštivala i komentirala s preminjenim citatom «velečasni gibt's kan» - u originalu «Inspektor gibt's kan».

Recept za ovu povijadaju je čisto jednostavan i poznat: nekako mišavina med «boy meets girl» i «Romeo & Julia» s malo «West Side Story» sa strane zapokano u hrvatski i do neke mjere folklorni omot.

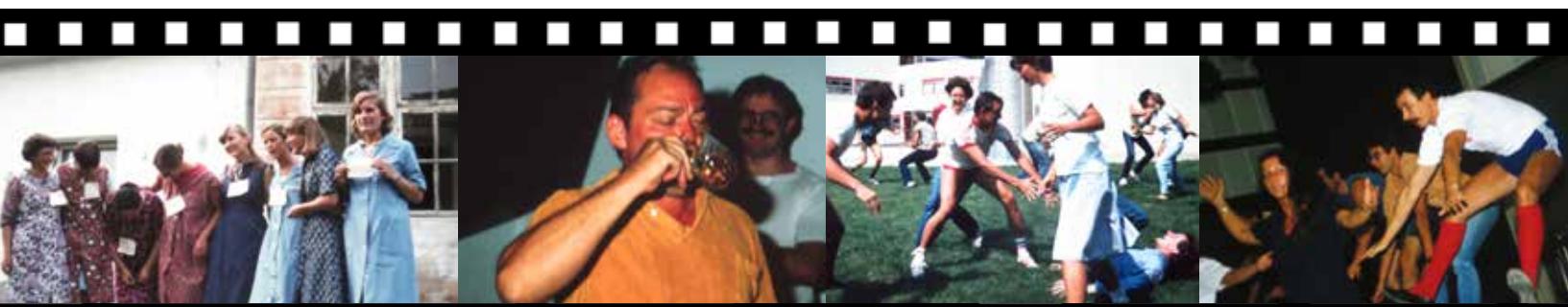
Ljubica (Andrea Kliković) iz seljačke obitelji živi sama sa svojim ocem (Rudolf Bucolić) i se zaljubi u Mirka (Pepi Schuller) iz bogate obitelji iz istoga

Iako je „Die Hochzeit auf dem Lande“ dost šalan film, i to namjerno i nemamjerno (jur samo zbog ondašnje mode je za nas sada dosta šalno), mislim, da triba ovu inicijativu cijeniti i si morebit do neke mjere za predkip zeti: monolingualnu množinu u našoj državi bi smili naši mediji rado većkrat konfrontirati i upoznati s drugimi službenimi jeziki Austrije, i to ne samo u „ghettu“ manjinskih programov, nego i u širokoj javnosti.

Dragi Ewald Pichler, lipa hvala za Vaš napredan pogled i za inicijativu, i lipa hvala, da imam za sve vijeće snimljeno kako je moj tata u mladi ljeti u disku tancao.

selu. Ljubice tata je svistan i gizdav Hrvat – tako i njegova kćer, a Mirke tata vidi budućnost samo s nimbškim jezikom i tim pripada takozvanim «asimilantom», prema da je i sam Hrvat. Dakle, konflikt je zapoklan u pitanju koristi jezika – koga do neke mjere i dandanas još poznamo. Jedna od najpoznatijih scenov se odigrava odmah na početku: koreografirana bitka Kolo Slavuja i Brujev. Scena kao takova – scenski citat iz filma «West Side Story» – sigurno jedan highlight, unutar štorice ali dosta nelogičan, jer se Kolo Slavujci, odnosno ta grupa, ku su oni igrali, i Bruji zalažu za istu stvar: opstanak hrvatske narodne grupe.

Iako je konfliktov, povidajka hvala Bogu ne završava tako tragično kao «Romeo & Julia», Ljubica i Mirko se smiju skupazeti i svečuju na koncu (hrvatski) pir na selu.

Jedna jedinstvena posebnost emitiranja ovoga filma je i bila, da je tadašnji generalni intendant ORF-a, Wolf in der Maur, sam najavio (namjesto neke spikerice) ovu vlašću produkciju zemaljskoga studija. Zahvaljujući jednoj 33-ljetnoj VHS-kazeti, koristim ovu mogućnost da ponavljam njegove riči: «Die Probleme, die sie mit uns und wir mit ihnen haben, sind relativ gering. «Relativ» heißt, anderswo sind sie nicht nur anders, sondern schärfer und größer. Aber „relativ“ heißt auch, für den, der sie selbst nicht hat, sind sie klein; für den, der sie hat, können scheinbare Kleinigkeiten so groß sein, dass man nur die Füße davon sieht. Viele dieser Probleme haben ähnlich situirte ethnische Gruppen gemeinsam: die Südtiroler, die Kärntner Slowenen, die Slove-

nen um Triest, die Ladiner, die Rätoromanen, die Basken, um nur Einige zu nennen. Der nationale Gedanke, entstanden im 19. Jahrhundert, hat Europa umgestaltet, er hat das alte Europa zerstört. Die Frage „Nation, Staat, Staatsnation?“ hat alle diese Probleme nicht gelöst, das bleibt nun uns zu tun übrig. Erhalten, Pflegen, Lieben und nicht Wegschauen. Sehen wir nun einmal hin, auf diese „Hochzeit auf dem Lande“ im Burgenland. Im besten Sinn eine naive Geschichte und wahr, auch wenn sie gar nicht wahr gewesen sein sollte. Es bleibt uns – schon vorweg – nur übrig, den Mitwirkenden und dem Landesstudio Burgenland für diese große Produktion zu danken, und Ihnen, meine Damen und Herren einen schönen, vergnüglichen, besinnlichen und wertvollen Abend zu wünschen.“

I dragi ORF, bio bi čas, da se „Die Hochzeit auf dem Lande“ publicira na DVD-u i za sve nas, dicu protagonistov (i daljnje generacije), angažirane u hrvatskoj sceni, pripadnike narodne grupe, prijatelje i prijateljice iz većinskoga naroda, da i daljnje generacije imaju mogućnost upoznati ov vremenski dokument dvojezičnoga žitka u Gradištu. Ako ORF još triba motivaciju, predlažem akciju: pošaljimo im par kil črljenih jabuk. ;)

P.S. Ako je gdo od vas zamudio Hakovski četvrtak s prikazivanjem ovoga filma, Kolo Slavuj planira prilikom svojega jubilarnoga ljeta isto jedno skupno gledanje. Termin će se objaviti, čim bude poznat.

Lydia Novak

PARTY PLAN

Za početnike

Iz maloga, slatkoga Gradišća u znameniti i urbani Beč. Ako se počne študirati, je čuda ča novo, neobično i uzbudljivo. Sveučilišće i FH su čisto drugačiji nego škola, a na prvi pogled znamda sve izgleda malo komplikirano i teško.

Ali kao študenat se i friško naučiš na novu slobodu ovde u varošu, i naučit ćeš se da se ne izlazi već samo na vikend, nego da to ide u Beču kroz tajdan isto tako dobro.

Kao iskusne i svenek motivirane študentice – ovde naš peljač za početnike za prvi semestar u Beču!

Jedni ga ljubu, drugi ga mrzu - i ako ne kani priznati, svaki od nas je jur bio tote. Cocktaili u Happy Hour za 50 centov, a cijene kašnje vas isto nećešu jako šokirati. Znate o čemu je govor? **Loco Bar!** Ne bi ti preporučile od početka biti onde, ali kad

se večer jur približava koncu, čedu ti se i onde vi-

diti dičaki... naravno i divičice. ;-)

Je li ćeš ti nastati redovit gost u Loco-u, tebi prepuščano.

Mi velimo: Jednoč u tvojem študentskom žitku moraš si to na svaki način pogledati, stoprv onda si načinji tvoje mišljenje.

Ako slučajno živiš u blizini Mariahilferice, onda ti put u naš dojdući lokal nije dalek. Najti ćeš onde u prvom redu študente i putnike - ča se i na imenu upti: **Travel Shack Vienna**.

Ako ljubiš žgano i čega kratkoga, onda si ovde na pravom mjestu - lista je dužička, a noć prekratka da sve kušaš. Naručiti moraš u većini po englesku, već kada te ali i po nimšku razumu. Osoblje je jako ljubezno i te nosi, doslovno rečeno, na ruka - povidamo iz iskustva. Upoznat ćeš ljudiće cijelog svita - zato se pripravi na to, da se nećeš ovde čuda pomintati po nimšku. Poboljšati ćeš na svaki način svoj engleski i naučiti se znamda i nove stranske jezike.

Mi velimo: Ovde ništ nije nemoguće.

Na početku i na koncu svakoga semestra se održavaju po cijelom Beču takozvane **Semesteropening** odnosno **Semesterending Partys** - zabave. Najt ćeš ovakove fešte prilično u svakom študentskom domu i društvu i naravno i u svakom većem baru i klubu. Ovakove fešte su dobra mogućnost, da se stupi u kontakt s drugimi početniki, ali upoznat ćeš i malo iskušeniju mladinu. Dostaješ dobar uvid u študentski žitak i svečevanje.

Po sebi razumljivo i Hak svako ljeto organizira ovakova svečevanja i tako garantira dobar početak odnosno završetak semestra. Preporučiti znamo i ovakove priredbe naših priateljev od Ksssd-a, ki znaju (skoro) isto tako dobro svečevat kot i mi. ;-)

Mi velimo: Semesteropening i Semesterending Partys moraju biti skoro jur fiksni termin u tvojem „Vorlesungsverzeichnissu“/ popisu kolegijev! Ada, ne zamuditi!

Naš dojdući tip su klubi, ki ležu direktno na liniji U6. Ovi lokali se nalazu u takozvani **Stadtbahnbögen-i**, med stanicom Thalia- i Nussdorferstraße, tako da je flair jako poseban. Govorimo o klubu kot na primjer Chelsea, B72, Loop, Rhiz, etc.

SVaka vrst muzike je ovde zastupana, tako da je i publika ovde jako šarolika. Čim vrime vani lipše nastaje, se zna i vani svečevati i razgovarati. Kroz dobar položaj ovih lokalov, glasna muzika nije velik problem, tako da znaš onde prebaviti vrime do rane zore.

Mi velimo: Super tip za sparne i vruće ljetne noći, duge party-večere, ali splati se i ako nek ideš na pivo.

Ako ti je jednoč po čem drugačijem, i se po dugom času kaniš opet jednoč „sfiksat“, onda se

photo credit: www.flickr.com/photos/8823515@N00/107157764 - 'Closing time' via www.photopin.com.
Published under Creative Commons license: https://creativecommons.org/licenses/by-nd/2.0/

spravi na put u ovakove klube: **Platzhirsch, Passage i Volksgarten**. Računaj s tim, da nećeš čuda pinez domom doprimiti, ako projdeš tamо svečevati. ;-)

S većinom ćeš ovde čuti aktualne hite, ča se more i na publiku uputi.

Mi velimo: Divičice: najdite si koga, ki vam „financira“ večer. Dičaki: nekate se dati iskoristiti.

Ako nek koč iznimno kaniš samo jedan špricer, a ne po 6, onda imamo isto ča za te: **Stylez, Shebeen, Freiraum ili Funky Monkey** (zvana srijede i četvrtka, onda je **all you can drink** - jako jako opasno, bolje ne tamо pojti!). Ako rado pišeš

pivo, onda bi ti još preporučili i **Känguruh** - kade nimaju kave, ali zato 300 različnih pivov iz cijelog svita.

Mi velimo: I gmiadlich smi jednoč biti - ali pazi da ne nastane navika! ;-)

Beč nudi na svaki način svakomu svoje. Sigurno ćeš vrijeda najti svoje hotspote, ke ćeš redovito poiskati. Ako koč nimaš plana, onda se javi kod nas: svenekmotivirani@hakovci.org - mi smo za te ovde!

Vidimo se! Bussi,

Dorica & Diana

Published under Creative Commons license: https://creativecommons.org/licenses/by-nd/2.0/

Prelop u gradiščansko-hrvatskoj sceni

Potribna je reorganizacija društav

Rijetko se u našoj gradiščansko-hrvatskoj sceni raspuščaju društva. Najpoznatiji pokus je bilo predvidjeno raspuštanje Hrvatskoga gradiščanskog kulturnoga društva (HGKD) u Beču. Što je bio uzrok za ta pokus? Inicijatori su argumentirali, da kroz krovnu organizaciju „Hrvatski centar“ u Beču već nije potrebno dodatno društvo, u čijem odboru sidu isti ljudi kao u krovnoj organizaciji. To je razumljivo, ali ipak se nije ugodalo. Člani HGKD-a su se suprotstavili raspuštanju i tako je društvo kratko potom doživilo 75. obljetnicu postojanja. U čemu je bio problem? HGKD je staro društvo i na njem visu emocije, posebno starih članov. U slučaju kad su emocije involvirane, se mora jako blago postupati. Morebit bi se ta reorganizacija bila ugodala, ako bi se HGKD-u bila dala uloga glavne organizacije a raspustila organizacijsku jedinicu „Hrvatski centar“, na koj sigurno ne visi toliko emocijov. Ime „Hrvatski centar“ bi bilo i tako preživilo, ar je to sinonim za zgradu u Schwindgasse 14 u Beču, kade su uz drugo smješteni i HAK i Kolo-Slavuj (ke nije bilo predvidjeno raspušcati). Iako ov pokus nije uspio, bit će u budućnosti potrebno, da reorganiziramo gradiščansko-hrvatsku društvenu krajinu. Ako si pogledamo cilje društav u statuti ili u molba za subvencije, vidimo čuda sličnih opisov. Vidimo i sve već plakatov za priredbe, kade vrijeda već društav (ne tamburaška i folklorna) sudjeluje, nego gostov pohadja priredbu.

Zašto je onda toliko različnih društav?

Jedan dobar uzrok je polje, na kom se društvo giba. Dobro je, da je štampa barem formalno neodvisna od jednoga društva. Isto tako se more razumiti diverzifikacija po polju

aktivnosti, ali ako si pogledamo molbe za subvencije na Kancelarstvo, onda vidimo, da nije specijalizacije. Svaki djela što kani, prez koordinacije.

Ako smo iskreni, onda su većkrat glavni uzroki za utemeljenje novoga društva politički i osobni animoziteti. Ljudi su pozabili onu rečenicu, ka stoji svaki tajelan na prvoj strani Hrvatskih novin: „Sloga je moć“.

Znamo, da je podupiranje od strane Kancelarstva formalno ostalo na istoj razini u zadnjih dvadeset ljet, ali vridnost tih pinez se je zapravo smanjila. Pred dvadesetimi ljeti je bilo moguće, da si svaki kupi svoj vrtić i u njem za sebe vrtljari. Bilo je dost aktivistov, ki su hotili biti predsjednici, ar je bilo moguće bez skrbi za pineze nešto stvoriti i se dati dići.

Danas je situacija drugačija. Iako je na svaki način potribno, da se subvencije nivelišu barem s inflacijom, potribno je, da se opet držimo gesla „Sloga je moć“. Nije važan broj društav, nego je li ta društva, ka imamo, dobro djelaju i najveć iz postojećih resursov napravu.

Kad počnemo s restrukturiranjem, moramo biti jako pažljivi, tako da ne stvorimo onu klimu, ka pelja k razdvojdbi. Najbolje, da se držimo čisto jednostavnih zakonov (ne tvrdim da je ova lista potpuna):

1. Nije potribna prevelika infrastruktura. Čuda pinez bi se moglo ušporiti, ako bi se složili sekretarijati i posebno knjigovodstvo. Tako bi bilo već

resursov slobodno za produktivno djelo.

2. Aktivnosti složenih društav moraju biti fair podiljene na cijeli prostor, kade živu Gradiščanski Hrvati. Ako se složu društva iz različnih regijov Gradišča, onda se moraju sjedišća i uredi podiljiti tako,

da nije sve koncentrirano u jednoj regiji. Ako se društva složu, onda morebit i nastane jedno društvo dost veliko, da more imati već nego jedan ured.

3. Ne smimo se dati razdvojiti od partijske politike. Mi smo mali narod. Imamo zaista potrebno, da se po farbi dilimo? Sigurno je različnih svitondazrov, ali osvidičen sam, da se moremo najti na prostoru djelovanja za opstanak našega jezika i kulture.

4. Nikad se ne smu podcijeniti emocije, posebno one, ke su povezane sa starićima društvi. Nije ni spomenito, da se zniču etablirane marke, ke su poznate unutar i izvan narodne grupe. Nekad je morebit bolje, ostaviti tu poznatu „marku, i adaptirati aktivnosti društva, nego da se društvo raspusti.

5. Nekad se mora nešto staro zničiti, da se more nešto novo stvoriti. Nekad stari funkcionari očekuju, da njevi nasljednici sve tako dalje peljaju, kako su to oni ostavili za sobom. Pod timi uvjeti se ne smimo čuditi, da mladi ne stupaju u etablirana društva, nego utemelju svoje organizacije i pokušavaju sami nešto stvoriti.

Kako vi, dragi štitelji mislite o ovom? Veselio bi se, ako bi dostao neke reakcije i prijedloge.

Twitter: @hadanovamafia

Matthias Wagner

DANIMARINE

2016
SUNDAY
09.09.109

Kick Off Meeting 2016

Sudionici Kick-Off-Meeting-a

Utorak 16. 02., 9 uri jutro. Erdberg. Srpski autobus, 62 Srbci i 2 Gradiščanske Hrvatice. To su bili naši prvi utiski našega putovanja u Beograd. Po 9 ure vožnje inkluzivno 1 ure oštrog kontroliiranja na ugarskoj granici prema srpskoj, smo konačno stigli u Beograd. Na stanici su nas jur željno čekali jedan dva metra visok rugby-igrac, njegov prijatelji, ki ima jako mali auto i jedan mali Tatarin, ki je morao napustiti svoju domovinu Krim. Skupa zrivani u malom autu smo vidile na putu u hostel južne znamenitosti prelipoga Beograda. U restoranu su nas onda južni čekali svi ostali diozimatelji i organizatori seminara. Po vičeri smo se vrnuli u hostel, kade je bilo neoficijalno otvaranje. Upoznali smo druge diozimatelje u različni igri, kot na primjer speed-Dating – kade je Vikkk-tolia dostala komplimenat za nje azijatske oči. U lipoj zabavnoj skupčini smo završili prvi naporni dan uz muziku Helene Fischer.

Drugi dan smo se zaran stali, da budemo prvi kod ručenja. Ručenje u noćnom klubu, kade smo

sva jila dostali, je bilo jako dobro, samo kava nije bila za spiti. Hvala Bogu smo našli ali dobru kavu u blizini seminarских prostorijev. Seminar se je održavao na šestom katu najviše zgradje, „Beograđanke“, u centru grada. Prostorije smo dostali od „Serbische BJV“. Terasa zgradje nam je nudila jako lip pogled na Beograd. Iako smo jako uživali u lipom pogledu, smo ipak jako marljivo sudjelivali pri seminaru. Imali smo 4 trenere, iz 3 različnih zemalja. Najstarija med njimi – Jelena iz Srbije – je peljala ov tečaj. Georgia iz Italije, Srđan iz Bosne i Fedor iz Srbije, su isto bili cijeli taj jedan med nami. Na početku smo diskutirali o aktivizmu mladih i o tom, ča nas čeka na seminaru. Po vičeri smo priredjivali stvari za takozvani „Exchange-Market“, pri kom se je svaka manjina morala predstaviti. Nažalost su kratkoročno odrinuli interkulturni večer od četvrtka na srijedu, tako da još nismo imali sve materijalne HAK-a i smo samo mogli nuditi austrijsko vino i lične informacije o našoj manjini i našem društvu. Druge manjine su nam prezentirale svoje tradicionalne jiliše, piće kot i jačke i tance. Naučili smo ruske

i ugarske tance a naš Tatarin nam je pokazao tanac, koga svi Tatari, ki su morali napustiti svoju domovinu, tancaju širom sveta. Probavili smo kako zanimljiv i veselo večer. Nažalost zatvaraju u Beogradu južni bari oko 1.00, tako da smo morali poći domom. Na putu u hostel nam ali nije bilo dosadno i mi smo zaključili, da ćemo sa svakom štatuom, ku vidimo u Beogradu, napraviti selfie – vjerujte nam, to je bilo jako čuda štatuov. Hvala Bogu je Diana imala selfie-stick, tako da smo uviđek svi imali mjesta na kipici – još i štata :D :D :D.

U četvrtak smo onda nastavili s našim seminaram. Tema ovoga dana je bila „Forum theatre“, ki se čuda puti koristi u neformalnom obrazovanju. Zadaća je bila, da na temelju trih različnih riči napravimo kratak igrokaz. Teme su bile: familija, ljubav i diskriminacija. Posebno na ovom kazalištu je, da na početku takozvani „joker“ predstavi kontekst i sadržaj igrokaza. Po prvoj predstavi se joker vrati na pozornicu i pita publiku, kako bi se mogla riješiti problematika igrokaza. Publika more izraziti svoje želje i mišljenje i onda aktivno

Kipic u baru „Zaokret“

Kipic u restoranu

Kipic na tvrđavi

Kipic kod tvrđave

sudjelivati pri igrokazu. Glumci igrokaza još jednom predstavu isti kusić, samo da neki iz publike moru preuzeti jednu ulogu i tim preminjiti konac. Bilo je zaistinu jako šalno i zanimljivo, kako lako se more preminjiti situacija. Zbog čemernoga vrimena su nažalost otpovidali peljanje kroz grad i mi smo imali već časa za naše igrokaze. Potom smo si pogledali muzej Nikole Tesle, kade je Viktoria sudjelivala pri eksperimentu sa strujom. Naravno smo i napravili selfie s Nikolom Teslom :D :D. Po razgledjivanju muzeja smo si pogledali najveći hram u Beogradu, ki znutra još nije uredjen. Ali pogled na ortodoksnu crkvu nas je začarao. Nažlost je Diana pred tim dostala zadaću, da igra pasivno-agresivnu ulogu do vičere. Viktoria isto ništ nij zato znala i se je stalno čudila, zač Diana nij motivirana i tako pasivna. Drugi dan smo onda tematizirali ove uloge. U medjuvrimenu je jur bila Maria s Goranom došla u Beograd. Jako smo se veselile, da su došli – ne tek samo kad su

donesli vino, nego kad su nam i jako falili. Po vičeri smo onda dalje išli na cincarski večer. Organizacijsko društvo ovoga seminara, Lunjina, je nam pokazalo svoje prostorije i predstavilo narodne jačke, poeziju i jiliše. Iako smo pred tim dost vičerali, smo ipak sve kušali i razgovarali se s domaćimi. Po uspješnom večeru nam je predsjednik Lunjine pokazao alternativni bar malo dalje od centra Beograda.

Drugi dan nam je predsjednik MEN-a, Matic Germovšek, predstavio organizaciju MEN. Pokazao nam je djelovanje i cilje MEN-a. Po interesantnom uvodu o MEN-u smo nastavili naš seminar s temom komunikacijske strategije. Tematizirali smo različne vrsti komunikacijskoga ponašanja. U ovom okviru smo i diskutirali o uloga, ke su neki diozimatelji dostali u čevrtak navečer. Tako smo i razgovarali o ponašanju Diane i svim je bilo jasno, zač Diana u četvrtak do vičere nije bila mo-

tivirana :D :D. Otpodne smo se onda bavili socijalnim mrižama i kampanjami. Pri tom smo analizirali kampanju "No Hate Speech Movement", ka se bori protiv diskriminacije i rasizma u internetu i u realnom žitku. Skupili smo i nove materijale za kampanju MEN-a "Diversity connects", ka se je 2015. ljeta pokrenula u Budimpešti. Navečer smo onda odlučili, da mala grupa od Gradiščanskih Hrvatov i Koruških Slovencev kani posjetiti i neki drugi restoran. Tako smo si našli mjesto na jednoj

Selfie

Making-Of-The-Selfie

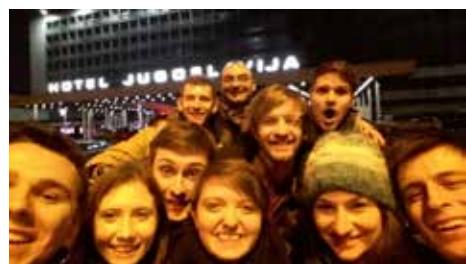
Diskusija pri djelaonici

World-Cafe

Ženski diozimatelji seminara

Selfie pred hotelom „Jugoslavija“

Selfie

Rasvićeni Beograd

Selfie

Selfie na Skadarskoj

Pokušaj prvoga Selfie-a sa statuom

Selfie s Nikolom Teslom

(4)

Naš stol na Exchange Market-u

Selfie s Nikolom Teslom

(6)

Hram Svetog Save

(7)

Jilo na cincarskom večeru

Selfie autoricov ;)

(5)

Eksperiment u muzeju Nikole Tesle

od najpoznatijih cestov Beograda, u „Skadarskoj“. Uz lipu muziku smo uživali u domaći čevapi i kušali smo po prvi put u ovom tajednu sprsku domaću rakiju.

Na zadnji dan seminara smo se vježbali u team-buildingu. U mali grupa smo morali napraviti turam. Najviši turam je dobio. Potom smo još skupno reflektirali sadržaje seminara. Po objedu smo si pogledali „Beogradsku tvrđavu“, kade smo od sebe razumljivo napravili nekoliko selfiejev i još i „making of the selfie“. Lipo polako smo se šetali po gradu opet najzad do seminarskih prostorijov. Onde se je jur počeo takozvani „World Cafe“. Pri tom smo morali kreativno odgovarati na pitanja, kot na primjer: „Zač ljudi volontiraju?“ i „Ča su predrasude tvoje manjine?“. Odgovore

smo morali „prodati“ trenerici Georgiji. Za svaki dobar odgovor smo dobili papirne pineze, kimi smo si mogli kupiti jilo i pilo. Bilo je zaistinu jako šalno i emocionalno. Po ovoj zadnjoj zadaći pri seminaru su svi diozimatelji dostali povelju, da su uspešno sudjelivali pri „YENovom Kick-Off-Meeting-u“.

Zadnja točka našega seminara je bila vožnja brodom po Dunaju i Savi. Pogled na rasvićeni Beograd iz vode je bio predivan. Uživali smo u ovom pogledu i najzad gledali na lip tajedan u Beogradu. Nažalost nam ali potom nisu „dopustili“, da idemo u neki Jugo-bar ili Jugo-disko. Namjesto toga su nam pokazali pakao :D :D. Bili smo u nekom misterioznom klubu „Underground“, kade je jako dušalo po plisnivi. No ipak je bio veselo večer

Selfie s Nikolom Teslom

(7)

Jilo na cincarskom večeru

i mi smo uživali u skupčini. Zato, kad nismo vidili nijedan Jugo-bar u Beogradu, smo skupa s Mariom odlučili, da moramo napraviti HAKov izlet u Beograd. Veselimo se jur na dojduće putovanje u Srbiju.

Bilo nam je jako lipo. Ufamo se, da smo i vas mogli animirati, da si jednoč pogledate Beograd i seminar MEN-a.

Bussis

Selfie-kraljice
Diannnnnnna i Vikkkkkkkkatoria

Hakovski večeri

Januar: „Pir na selu“

Brojna publiku je slijedila poziv hakovcev, da si skupa pogleda gradičansko hrvatski film „Pir na selu“. U ovom takozvanom „croaticalu“ iz 1983. ljeta su uz poznate gradičansko hrvatske glumce, kot su to na primjer Rudi Buczolich ili Lukas Resetarits i igrali Kolo slavuj i Bruji veliku ulogu. Skript za „Pir na selu“ je napisao Ewald Pichler, a producirao ga je ORF prilikom 450. obljetnice naseljenja Gradičanskih Hrvatov. Već o filmu i nastajanju filma piše Lydia na strani 4.

Marc: „Vazam u Gradišću“

Na naš drugi hakovski večer ovoga ljeta, ki je bio 3. marca, smo pozvali na skupno bastljanje i krocanje stinjaka jaj. Kot stručnjakinju smo si pozvali Wilmu Zieserl iz Stinjakov, da joj gledamo na prste, kako se krocaju prava stinjaka jaja. Uz pravu tehniku nam je i dala dobre savjete, na primjer, ka farba se najbolje zame za optimalno farbano jaje.

Na početku su Davor i Diana dali mali uvod u tradiciju farbanja vazmenih jaj: Običaj darivanja črljenoga jaja potiče iz 17. stoljeća. Prva vist o darivanju črljenoga jaja u naši kraji se je našla u jednoj kroniki iz Puchberga u Dolnjoj Austriji iz 1639. ljeta. Onda da su stanovnici darovali svojemu farniku za Vazam črljeno jaje. 10 ljet kasnije se je ov običaj bio proširio po cijeloj Austriji. S početka su samo kumići od kume dostali črljeno jaje, kasnije su je darovali i divojke svojim zaručnjakom. U prošlosti su Hrvati farbali samo črljena jaja, ka su bila simbol za krv. U Šuševu, na primjer, se stari ljudi još spominjaju na pisana vazmena jaja. Ova su bila okrašena svimi ornamenti. U Gradišću su Stinjaci najpoznatije selo, u kom još dandanas načinjavaju krocana jaja. Danas se čuda ki već ne spominja ovih tradicijov. Ali darivanje jaj nije prestalo. I stinjaka jaja se dandanas darivaju u različni farbu.

Uzato su brojni gosti – stari i mladi – imali i mogućnost na različiti štacija farbatи kuhana jaja (ka su si i mogli domom zeti), napraviti vazmene zece ili učiti se, kako kaligrafirati vazmene karte. Gosti su se i veselili vazmenoj štruci, ku su ispekle marljive hakovke.

Što fali: Servis za lektoriranje

Meni se većputi stane ovakova ili slična situacija: Napišem neki tekst za facebook-stranicu ili web-stranice mojega društva i kanim objaviti ta tekst online. Pogledam da li su još neke falinge u tekstu. Pročitam ponovo i ispravim falinge. Ali kod jedne riči ili se pitam: Se ovo deklinira ovako ili onako? Moram si iskati nekoga, ki mi lektorira tekst da se more publicirati i pokazati većoj publiko. Mogao bi sam napisati tekst tako dobro kot znam, ali ja ne kanim publicirati tekste, ako jezična kvaliteta nije u redu. Tako ponekad uopće ne napišem neki tekst za web-stranicu ili za facebook, kad je iskanje lektora naporno.

Zašto je meni važno da korigiram tekste?

Najveći dio od nas gradičanskih Hrvatov će morati priznati: U prispodobi s nimškim jezikom je naša pismena kompetencija u hrvatskom - iako je to naš materinski jezik - slaba (svi drugi, ki su študirali ov jezik, broju k malom broju ljudi, ki ipak dobro piše po hrvatsku ili jednostavno lažu samoga sebe ;)). Da bi poboljšali naše znanje hrvatskoga u pisanju, bi morali imati na raspolaganju i već hrvatskih tekstov za čitanje. I male tekste, kot na primjer na web-stranica naših društava, na facebooku itd. A u tom pogledu je i važno, da su ti teksti lektorirani. Samo ako znam, da je tekst, koga čitam, korigiran, morem se kroza njega vježbati u pravopisu i gramatiki i tako svoje znanje

poboljšati. Onda vidim pravu deklinaciju u kontekstu, vidim nove izraze ili pravu tvorbu rečenic. Onda vidim «Dobro, ovako se ovo piše. Drugi put i ja morem koristiti ovo ili slično formuliranje.» Drugi put, kad pišem tekst, ima manje falingov i bolji stil. Ako neki tekst nije lektoriran, more biti da se nešto krivo naučim. Ja sam imao pred nekolikimi ljeti uredjeno, da mi na mobitelu kaže sve po hrvatsku. Nažalost su bili prevodi jako slabi. Tako sam vrijeda upamet zeo, da će se nešto krivo naučiti, ako ne projdem opet na nimški. Ja sam i jednoč vido hrvatski prijevod jedne kazne zbog previsoke brzine: Prijevod je bio katastrofalni. Policist je napravio prijevod tako dobro, kot je nek mogao. Ali nije bilo tako, da bi iz toga bio teksta naučio neku stručnu rič.

No dobro, a što sada?

Mi bi tribali jedan servis za lektoriranje. Ako neki privatnik - kot na primjer ja - napiše tekst za facebook, kad ORF Gradičje napiše tekst za orf.at, kad napiše policija kaznu po hrvatsku: Onda bi svi oni morali poslati svoj tekst tomu servisu. Onde bi sidio / sidila lektor(ica), ka je puno zaposlena. Financirati bi se mogao ovakov servis miksom iz podupiranj, članarinom i taksom za korigiranje. Tako bi opet imali već hrvatskih tekstov u svaga dašnjici - a ne samo u novina ili knjiga.

Florian Wagner

Po stinjačku

Većkrat se čuje, da je stinjački govor teško za razumiti za sve, ki nisu Stinjačani i Stinjačanke, koč toč da je još i nerazumljiv. Dan mladine je za to vjerojatno dobar povod, da jednoč predstavimo govor Stinjakov, ki se normalno zvana Stinjakov rijetko čuje. Ljudi rado imitiraju neke značajnosti stinjačkoga govora, naime kad izgovaraju Stinjaki kotno „Stinjâââki“ ili „ja sam“ kotno „jâ sum“.

Nazalost dojde većkrat do nesporazuma med Stinjačani i Stinjačankami i drugimi gradišćanski Hrvati i Hrvaticami. Stinjačani i Stinjačanke se čutu zbantovanim i ismihavanim. To s druge strane, barem se u famo, vjerojatno nije tako mišljeno. S tim da se stinjački govor znatno razlikuje od drugih hrvatskih govorov Gradišća, se koč toč pojavljuje ta čut, da je manje vriđan nego čakavsko ikavsko-ekavski govor sjevernoga i srdnjega Gradišća, ki stvaraju osnovu gradišćanskohrvatskoga jezika. Ov članak namjerava skrenuti pažnju na šarolikost gradišćanskohrvatskih govorov i neka stoji za veću otvorenost prema drugim govorom.

Stinjački govor sliši takozvanoj grupi južnih čakavcev, znači govor je čakavski i isključivo ikavski. Kod vokalov se kod stinjačkoga govora osebujno ističe [y], ki je visok vokal s povučenom artikulacijom i se hasnuje u naglašenoj poziciji. Drugi posebni vokal je dugi /a/, ki se izgovara kotno å. Najkarakterističniji u stinjačkom govoru su takozvani nazalni vokali.

More se reći, da se uglavnom svaki vokal more nazalizirati. To je uzrok, zač se na Stinjaki na primjer reče duⁿ (dan) ili suⁿ (sam). Glas /h/ zapravo ne postoji. To koč toč pelja i do skraćenih oblikov kotno ju (juha) ili snå (snaha). Na početku riči isto većkrat dojde do ispadanja. Primjeri za to su zik (jezik) ili torak (utorak). Zvana toga prelazu prijedlogi /o/ ili /ob/ u /u/ ili /ub/. U lokativu se uвijek hasnuje prijedlog u. Znači, Stinjaki su u Bieč. To

je bilo naravno nek nekoliko osebujnosti. Posebni naglasak na Stinjaki ćemo ovde izostaviti.

U sljedećem dijelu ćemo vam predstaviti nekoliko rečenic i riči, ke su posebne i ke bi vam mogle biti hasnovite, kad dojdete drugi put ovamo na Stinjake.

- Jâ se ur potle premalića veseliⁿ Danu mlinie, moruⁿ tamo!
- Bâbo, jâ zutra nimuⁿ koli, da po sali dojdeⁿ.
- Ča š si ubuc?
- Jâ oš nie znu, je ču si kiklu ar prundle ubuć.
- S falila? Zum si! Var je sega duost! Ono je krumpalovoga i tikvovoga kolâča. Ojš i makarula?
- Vâliⁿ! Jâ niš nieću, jâ nisu lačna/lâčuⁿ.
- Var je nako sedno, kej ćemo spât. Maramo i varkej u jiknji spât. Zâto ništ!
- Ludost! Marem nako u stâroj školi spât.
- Daj mi dvâ špricere (ar piva) pak varti se, prosim, mi smo žiedni!
- Omo se varča napit!
- Dones žgâno!

- Sad skodov domoa idete? Ča vi stvârate to j strota!
- Ću vam načinjiti eieršpajz? Jâ imu noliko jijâc, čekte trou, veljek je gotuov.
- Lipo da oš mareⁿ do prvuoga dnieva vede na Stinjâki ustati!
- Vi morâte bit lačni, kad ste cielu nuoč tuncali.

Mali rjećnik

premaliće - protuliće
nimati koli - nimati lazno
po sali dojt - poiskati koga
prundle - hlače
kikla - sukna
kolâč - savnica, masnica
lâčuⁿ, lačna - gladan, gladna
sedno - svejedno
jiknja - Hauseinfahrt
to j strota - to je strahota
trou - malo
pri dan - ponediljak

Kako kandidati za predsjedničke izbore mislu o narodni grupa

Koncem aprila, odnosno – u vrlo mogućen scenariju da tribamo drugi izborni krug – koncem maja, biramo novoga predsjednika ili – po prvi put – predsjednicu Austrije. Mi smo poslali kandidatom za izbore kratak upitni list i prosili za odgovore. Kad smo poslali ove upitne liste, još nije bilo fiksirano, ki kandidati nam 24. aprila zaista stoju na raspolaganju. Zbog toga smo morali malo selektirati i špekulirati. Pisali smo onim kandidatom, ki imaju podupiranje neke partije (tamo sada kanimo i brojiti Alexandra van der Bellena) ili ki zbog čega drugoga imaju dost pažnje u javnosti (Irmgard Griss, Richard Lugner). Na koncu smo još pisali onim autsajder-kandidatom, kade smo mislili, da će imati šancu da dojde do dost potpisov, da bude na glasačkom listu.

Nut, danas znamo da Thomas Reitmayer, El Awadalla i Robert Marschall ipak nisu skupili dost potpisov, ali ipak vam prezentiramo i njeve odgovore. Iz kruga kandidatov s najvećimi šansama (Griss, Hundstorfer, Khol, Hofer, Van der Bellen) nam kandidat SPÖ-a, Rudolf Hundstorfer, nažalost nije odgovorio. Inače imamo odgovore ostalih četirih, ali i odgovore od Richard Lugnera, čije ime isto stoji na glasačkom listu.

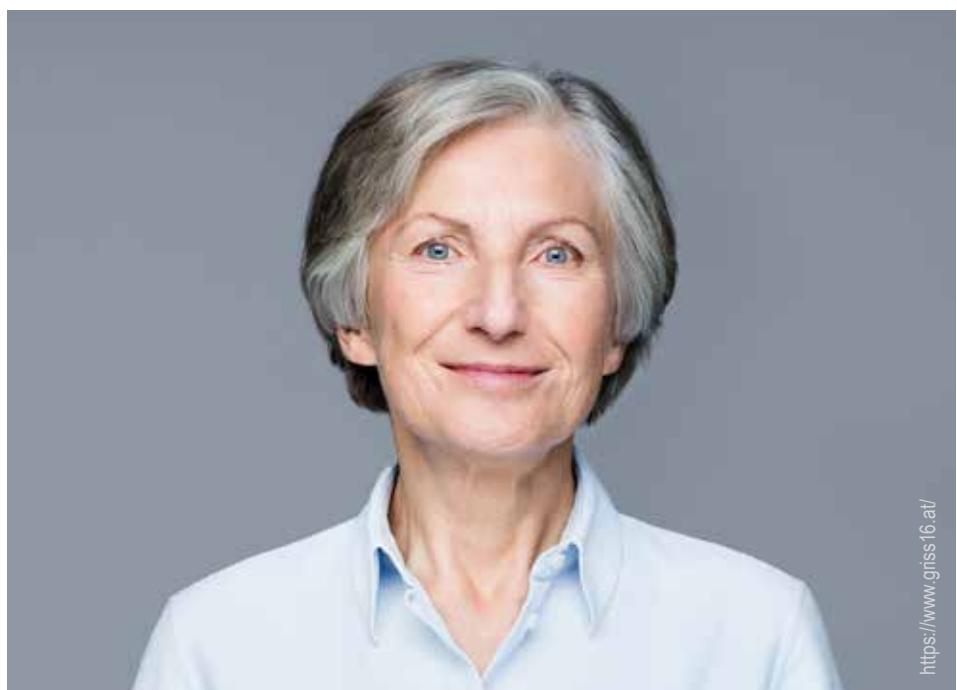
Odgovore tiskamo tako, kot smo je dostali. Ispravili smo samo male pogriške gramatike i pogriške u tipkanju/zatipke. Redoslijed odgovorov je isti, kot će biti na glasačkoj cedulji.

Pitanja

Frage 1: Haben Sie eine persönliche Beziehung zu autochthonen Volksgruppen, wenn ja welche?

Frage 2: Wie beurteilen Sie die aktuelle Situation der autochthonen Minderheiten in Österreich?

Frage 3: Haben Sie konkrete Vorstellungen über die Zukunft der Volksgruppen?

Irmgard Griss (Neodvisna kandidatica)

Ad 1) Nein.

Ad 2) Positiv ist, dass der Ortstafelkonflikt in Kärnten endlich gelöst wurde. Positiv ist auch, dass die Zweisprachigkeit in zunehmendem Maß als Vorteil gesehen wird und dass dies vor allem auch für die Kenntnis einer slawischen Sprache gilt.

Ad 3) Es müssen die Voraussetzungen dafür geschaffen werden, damit autochthone Volksgruppen ihre Sprache und Kultur pflegen und an die nachkommende Generation weitergeben können. Denn die Vielfalt an alteingesessenen Kulturen und Sprachen ist eine Bereicherung.

Norbert Hofer (FPÖ)

Ad 1) Ich bin im Burgenland aufgewachsen und hier leben die autochthonen Volksgruppen ausgezeichnet zusammen. Die Großmutter meiner Frau ist Angehörige der kroatischen Minderheit im Burgenland und meine Frau beherrscht auch das eine oder andere kroatische Volkslied.

Ad 2) Die autochthonen Minderheiten sind insofern gefährdet, weil es in einem immer geringeren Ausmaß ein Bekenntnis zur jeweiligen Muttersprache und damit zur Angehörigkeit zur Volksgruppe gibt. Ich finde das sehr schade, weil diese Vielfalt und das Zusammenleben der autochthonen Volksgruppen in Österreich ein echter Mehrwert für unser Land sind. Ich sehe

aber auch eine echte Gefahr auf Grund des hohen Migrationsdrucks. Es ist wohl nur eine Frage der Zeit, bis weitere gesellschaftliche Gruppen den Anspruch stellen wollen, als autochthone Minderheiten erkannt zu werden. Ich sehe das kritisch. Für mich ist wichtig, dass jene Volksgruppen, die seit Jahrzehnten und Jahrhunderten in Österreich angesiedelt sind, hier ihren Platz, ihre Heimat und ihren Schutz haben und sich frei entwickeln können.

Ad 3) Der Staat hat die Verantwortung, alles zu unternehmen, damit auch in Zukunft die autochthonen Volksgruppen ihren festen Platz in Österreich haben. Sie sind so untrennbar mit Österreich verbunden wie die Donau, der Großglockner oder der Neusiedlersee. Die Unterstützung der Vielfalt der Sprachen, kultureller Veranstaltungen und des engen Zusammenhalts zwischen den Volksgruppen ist von enormer Wichtigkeit.

Andreas Khol (ÖVP)

Ad1) Ich habe die eingesessenen österreichischen Volksgruppen immer so gesehen, wie der große österreichische Dichter Heimito von Doderer: Wir Österreicher müssen unseren Volksgruppen dankbar sein, denn sie sind wesentlicher Teil der österreichischen Nation. Deshalb habe ich auch als Klubobmann der ÖVP im Parlament wesentlich dazu beigetragen, dass diese Volksgruppen in der Bundesverfassung verankert werden. Als unlängst der damalige Staatssekretär Ostermayer in einer Novelle zum Volksgruppengesetz wesentliche Rechte der Volksgruppen aus dem Gesetz streichen wollte, habe ich erfolgreich mit Ossi Klikovits, damals Volksgruppensprecher der ÖVP, und dem damaligen Bundesminister Niki Berlakovich Widerstand geleistet und diese Verschlechterung verhindert. Meine persönliche Qualifikation dazu ist, dass ich selbst aus meiner

ersten Heimat Südtirol vertrieben wurde und immer mit der Südtiroler Minderheit gefühlt und gestritten habe.

Ad 2) Es geht ihnen besser als früher, Österreich ist minderheitenfreundlicher geworden, immer mehr Österreicher sind, so wie ich, stolz auf unsere Volksgruppen und ihren Beitrag zu unserer Kultur. Dazu hat die Entspannung in Kärnten rund um die slowenische Volksgruppe und der endlich gefundene Kompromiss in der Ortstafelfrage beigetragen, ebenso wie die neue freundliche Nachbarschaft zu Kroatien, Slowenien, der Slowakei, Ungarn und Tschechien.

Ad 3) Österreich sollte viel mehr als bisher die Talente der Volksgruppen heben und fördern: finanziell, mit Schulen, mit gezielt eingerichteten zweisprachigen Volksschulen und Gymnasien. So wie es dies im Burgenland, in Kärnten und für einige Sprachen auch in Wien gibt – wo jeder sein Kind hinbringen kann, auch wenn es nicht zu einer der Volksgruppen gehört. Um die sprachliche und kulturelle Vielfalt zu sichern, sollte auch die Frequenz von Sendungen in den unterschiedlichen Volksgruppensprachen erhöht werden. Als Bundespräsident werde ich regelmäßig mit den Volksgruppen zusammentreffen und mich über ihre Wünsche und Probleme informieren.

Richard Lugner (Neodvisni kandidat)

Ad 1) Leider nein

Ad 2) Die kroatische Minderheit stellte sogar den burgenländischen Landeshauptmann nach dem Krieg

Ad 3) Die kroatische Volksgruppe ist gut integriert und es gibt in den burgenländischen Radios eigene Nachrichten in kroatischer Sprache.

Alexander Van der Bellen (Neodvisni kandidat)

Ad 1) Ich bin mit Vertretern der Volksgruppen immer wieder in Kontakt gekommen. Etwa mit den Vertretern der slowenisch-sprachigen Kärntner wie Valentin Inzko oder Bernhard Sadovnik. Bekannt bin ich mit Lojze Wieser. Und immer wieder natürlich auch mit Terezija Stojsits und Marijana Grandits.

Ad 2) Wichtig ist der Erhalt der Sprache der Volksgruppen. Zwei- oder Dreisprachigkeit ist zentral für ein modernes Europa. In einem Europa mit offenen Grenzen ist es für alle Ethnien leichter, die alten Barrieren zu vergessen, die sich über Nationalismus und Segregation im letzten

Copyright: lugner

Jahrhundert aufgebaut haben. Meine Sorge gilt daher vor allem diesen Grenzen. Es gibt nichts Schlimmeres für eine Politik des transkulturellen Austausches als eine Rückkehr zu Grenzkontrollen und Misstrauen.

Ad 3) Der Schutz der Volksgruppen ist verfassungsrechtlich abgesichert. In der Praxis sind aber die finanziellen Zuwendungen seitens des BKA seit über zwanzig Jahren eingefroren. Die staatliche Obhut scheint nur auf das im Gesetz verankerte Allernotwendigste beschränkt zu sein. Diesbezüglich haben wir noch nicht erkannt, wie sehr uns kulturelle Vielfalt bereichert.

Thomas Reitmayer (Die Partei)

Ad 1) Nicht, daß es sich jetzt um eine der autochthonen Volksgruppen in Österreich handeln würde, aber meine ehemalige Nachbarin stammt aus Bulgarien und hat mich und meine Frau tötowiert. Ein kurdischer Türke zählt zu meinen liebsten Freunden. Eine langjährige Freundin und jetzt Partnerin meines zukünftigen Trauzeugen stammt ursprünglich aus Russland. Ich habe die Platte einer Band aus Kroatien herausgebracht und bin mit den Mitgliedern bis heute eng befreundet. Meine Frau studiert jedoch Tschechisch und hat sich sehr mit Minderheiten und autochthonen Volksgruppen beschäftigt. Ich genieße und schätze das Miteinander. Jeder dieser Menschen ist mir Oasch lieber als ein „besorgter Bürger“ beim G’sicht.

Ad 2) Nicht besonders rosig und immer schlimmer. Es muß wesentlich mehr Anerkennung und Autonomie geben. Die Kultur und die Wurzeln eines jeden Menschen gehören geachtet, während es ausreichend Angebote zur Inklusion und Integration, anstatt Zwang zur Assimilation geben soll.

Ad 3) Die Gestaltung der eigenen Zukunft liegt in den Händen der jeweiligen Volksgruppe. Dazu

sollte ihnen jegliche Unterstützung zuteil werden.

El Awadalla (Neodvisna kandidatica)

Ad 1) Künstlerisch: Als Vorsitzende der österreichischen DialektautorInnen (2001-2013) habe ich immer wieder Veranstaltungen, bei denen die Minderheitensprachen eine Rolle spielen, organisiert. Zum Beispiel: Vorträge und Lesungen mit Ana Schorets, eine viersprachige Lesung aus dem Buch von Gerhard Altmann, Lesungen in Zusammenarbeit mit dem slowenischen StudentInnenverband, Konzerte mit Roma-MusikerInnen etc. Privat: eine meiner besten Freundinnen ist eine Kärntner Slowenin.

Ad 2) Schwierig. Ginge es nach mir, sollten die

Minderheitensprachen auch von der Mehrheitsbevölkerung gelernt werden. Bis auf wenige Ausnahmen, habe ich das Gefühl, dass die Minderheiten ihre kulturellen Aktivitäten auf Traditionspflege beschränken - Freiwillig oder weil es nicht anders geht. Mir fehlt ein modernes Bild der Minderheiten. Könnte ich da als Bundespräsidentin einen Beitrag leisten, würde ich das gern tun, weil mir Vielfalt immer schon ein Anliegen war und ist.

Ad 3) Gleichberechtigung der Sprachen, Entwicklung eines neuen Selbstverständnisses und einer neuen Wahrnehmung durch die Mehrheit. Je- denfalls mehr als eine Viertelstunde Volksgruppensendung im Radio Burgenland.

Robert Marschall (EU-Austrittspartei)

Ad 1) Nein

Ad 2) Deren Situation wird aufgrund der Zuwanderung von Afghanen, Irakern und Syrern immer schwieriger und schlechter. Das Pech der österreichischen Volksgruppen ist derzeit, dass sie Österreicher sind und keine Ausländer. Denn dann würden sie von der SPÖ-ÖVP-Koalition viel mehr gefördert werden.

Ad 3) Österreich kann stolz auf seine Volksgruppen sein und dass das Zusammenleben Großteils gut und friedlich abläuft. Österreich sollte die Kultur des eigenen Volkes und der einheimischen Volksgruppen in Österreich schützen und nicht fremde Volksgruppen - auf Kosten der Einheimischen - aufnehmen. Das wird sonst in Zukunft mit Sicherheit zu großen sozialen Spannungen führen.

Insgesamt finde ich, dass die Politiker („Volksvertreter“) mehr für die Menschen (Inländer und Ausländer) tun sollten, und weniger für die Banken, Konzerne und EU. Die Wirtschaft und die EU sollen bezahlen, damit es dem Volk gut geht, nicht umgekehrt.

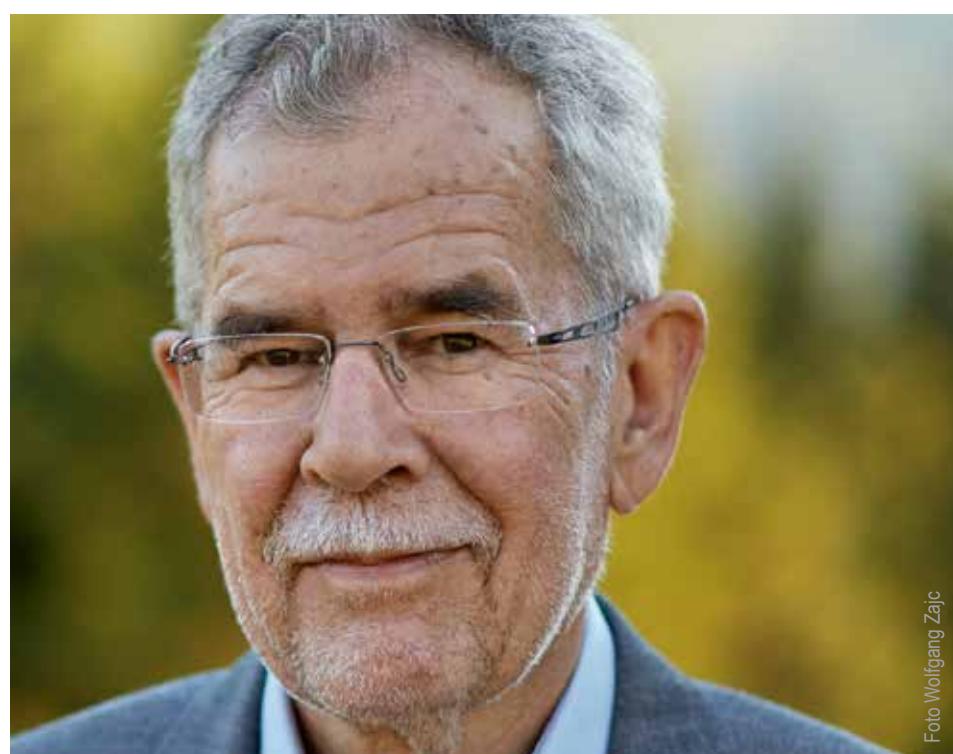

Foto Wolfgang Zajc

Koga birati?

Kod ljetosnjih izborov za predsjednika Republike Austrije se ljudi moraju odlučiti izmed šest kandidatov. Teško je odlučiti, ki nekomu najbolje odgovara. Novi glas pomaže Gradišćanskim Hrvatom kod ove teške odluke i ima za svakoga tipa najbolju odluku na ruki. Idemo po tom redu, po kom ćedu kandidati stati na ćeduli za odibiranje...

Irmgard Griss

Svit zakonov je tvoj? Onda je gospa Griss tvoja kandidatka. Ona je dobar izbor za one, ki se ne bi zalačili za seoske tablice, ali su prvi ki ćedu jednu postaviti, ako je to od strane zakona zapovidano. Isto tako je nabolji izbor za tebe, ako si med oni, ki rado poslušaju na krčmi, kad se dva svadjaju, i ako te oni dva pitaju za tvoje mišljenje, daješ odgovor, s kim ništ nisi rekla, ali svi dva mislu da im daješ pravo.

Norbert Hofer

Ako ti se vidu ljudi, ki su u jednom akademskom klubu, onda je Norbert Hofer kandidat po tvojem ukusu. Najmladji je kandidat, i jedini ki je iz Gradišča.

Simpatičan će i biti velikomu broju onih Gradišćanskih Hrvatov, ki rado govoru o „naši“ i drugi Hrvati iz „odzdua“.

Ako čekaš svaki tajden teško na ponude od poznate diskont-trgovine istoga imena, onda daj glas gospodinu Hoferu.

Rudolf Hundstorfer

Ti se jutro staneš, i ne znaš je li si kandidat za predsjednika? Tvoji starji kanu, da preuzečeš jedan posao, ali ti ne kaniš? Ipak povidaš cijeloj rodbini, kako sričan si? Onda se najbolje identificiraš s gospodinom Hundstorferom.

Pravi kandidat je i za one Gradišćanske Hrvate, ki su išli u Beč na „Bauštō“ i su počeli prez pitanja najednoč glasovati za črljene, ar su onda nastali „oabajteri“: „Gewerksoft“ triba opet tvoju pomoć!

Andreas Khol

Za tebe je shodišće u Celje vrhunac cijelogra gradišćanskohrvatskoga ljeta? Ti se čutiš kao član jedne manjine i se boriš za manjinska prava? Ti si nekad napravio zakone, ali ako u tvojem stanu ne odgovaraju, onda je od jednoga momenta sve drugačije?

Ako si barem na dva pitanja odgovorio s „da“, onda je prez diskusije gospodin Khol tvoj favorit. Čvrst katoličan i južnotirolac najbolje razumi sve, ki tvrdi da im je u emisiji „Časak radosti“ pre malo marijanskih i vjernih jačak a najdraža im je „Bog i Hrvati“.

Richard Lugner

U prvom Pandrofci se moru identificirati s gospodinom Lugnerom: I za njega znači kupovni centar žitak. Svi ki mislu, da Hrvatskomu balu u Beču još fali malo „glamour“ moraju isto za njega glasovati. Morebit ćedu doletiti Branko Lustig, John

Malkovich ili Goran Višnjić na drugi Hrvatski bal u Beču ki će onda naravno biti u operi pod pokroviteljstvom predsjednika.

Alexander Van der Bellen

Ki se slično kot i Hrvatske Novine boju graničnih kontrolor, ne razlikuju kod Hrvatov izmed ugrov i esterajcev, naših i jugošev, ti moraju napraviti svoj križ uz ime „Van der Bellen“.

Isto kod i Gradišćanski Hrvati gospodin Van der Bellen ima čuda prijateljev med Koruški Slovenci. Da gospodin Van der Bellen ima već potencijala nego drugi kandidati iz zelenoga sektora leži sigurno na tom, da on i more aktivirati stariju generaciju, ka je na prijmer kot i baba nekoliko autorov ovoga izdanja mišljenja, da na to mjesto mora „muška glava“.

Matthias Wagner

Ki išče, ta najde! Ali kade i kako? Neki tanači o istraživanju znanstvene literature

The screenshot shows the search interface of the Universitätsbibliothek Wien. At the top, there's a logo for 'universität wien' and 'UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK'. Below it, a red bar contains the 'u:search' logo and links for 'Nicht angemeldet', 'Mein Bereich', 'Suchanfragen', 'Mein Konto', and 'Anmelden'. A yellow banner at the top of the main content area says 'Achtung: Notwendige Wartungsarbeiten am Mittwoch, 30. März 2016, in der Zeit von 20 Uhr bis voraussichtlich 24 Uhr. (Mehr...)'. The main search bar has the query 'Novi glas magazin HAK-a'. Below the search bar are tabs for 'Suche im UB-Bestand', 'Suche in Datenbanken', and 'Suche nach Datenbanken'. On the left, there's a sidebar with 'Vorschläge für neue Suchen' and 'Von dieser Person / Institution: Hrvatski Akademski Klub, Wien'. Below the sidebar is a link 'Seite zu Meinem Bereich'. The main results section shows 1 result for 'Novi glas : magazin HAK-a' (Zeitschrift), which is available in multiple libraries. The results are sorted by relevance.

The screenshot shows two search interfaces. On the left is the 'Gnomon Bibliographische Datenbank' interface, which is part of the 'Eichstätter Informationssystem für die Klassische Altertumswissenschaft'. It shows a search result for 'Hirschler, Michael'. On the right is the 'obv' (OÖBB) search interface, which is the 'Österreichischer Bibliothekenverbund Gesamtkatalog'. It also shows a search result for 'Hirschler, Michael'. Both interfaces display detailed bibliographic information such as title, author, publisher, and publication details.

Ki študentat i ka študentica od nas to ne pozna: U toku svojega študija se moraju pisati različna mala i velika djela, početo od kratkoga sastavka i dužega seminarскога djela, do bachelor- i diplomскога djela ili konačno do disertacije. Znanstvenim stilom se piše o različni tema, ke su za svakoga peršonski jednoč već, jednoč manje zanimljive. Velikim trudom i velikom točnošćom pokušavamo istraživati temu u svih aspekti i u pogledu na sva postojeća mišljenja, da korak za korakom sve skupa spišemo, da diskutiramo postavljena pitanja i da (po mogućnosti) najdemo odgovore i zadovoljno rješenje. Na početku svakoga znanstvenoga djela si moramo staviti važna pitanja: Ča za literatura jur postoji, ku morem koristiti za moje djelo? Gdo sve se je jur pred manom

bavio ovom temom? Itd. ... Ali ne samo študenti i študentice, nego jur i školari i školarice moraju pokazati, da se znaju baviti jednom temom na znanstvenom polju i to pri pisanju takozvanoga predznanstvenoga djela (*vorwissenschaftliche Arbeit*).

Najti znanstvenu literaturu ali nije tako lako, kako bi se to moglo misliti. Uopće, ako se na to misli, da takozvana „znanstvena“ literatura ne uključuje samo monografije (ada knjige, u ki se je autor/autorica bavio/la jednom točnom temom), nego npr. i znanstvene časopise (*wissenschaftliche Zeitschriften*), ka izlazu već ili manje ljetom i u ki se najdu različni članki. To značni, da more biti jedan članak, ki bi bio važan za moje djelo, u jed-

nom časopisu, čiji naslov meni ne bi rekao da ču najti nešto o mojoj temi u njem, i ga takoi ne pogledam. To je ipak problematično, ako se na to misli, da su časopisi ta medijum, u kom se publiciraju aktualni znanstveni rezultati i mišljenja. Znanstveno djelo živi od šarolikosti i različnosti mišljenj i gledišćev, tako da nije dost, ako se za svoje djelo koristi samo mali, jako ograničen broj knjig. Čim već literature imaš, na ku se moreš odnositi, tim imaš veće znanje o tematiki, a tako dobene tvoje djelo na dobr i urednoj kvaliteti.

U ovom malom pregledu ti kanim dati neke tanače, kade i kako moreš iskati i najti važne informacije o literaturi, ka ti more biti za tvoje djelo od pomoći.¹ U današnjem času se različne infor-

¹ Iako ima ov članak veliko težišće na duhovnoj znanosti (*Geisteswissenschaft*), se moru ovi tanači i koristiti za iskanje literature u npr. ekonomskom ili tehničkom polju.

macije moru lako najti u internetu, kade moremo dostati pomoću tražilic (*Suchmaschine*), kao npr. Google, velik broj rezultatov i informacijov. Ali ipak postoji još već mogućnosti, da dobeneš optimalne informaciye za tvoje djelo:

Ako jur znaš kom temom ćeš se baviti u svojem djelu, premisli si sve točke, ke su važne za tvoju temu. Načini si gruban koncept, u kom si skiciraš za sebe peršonski riči, teme, ideje i natuknice, ke sve povezuješ sa svojom temom. Dandanas se ov korak zove engleskom ričom „**brainstorming**“ (od engl. „*using the brain to storm a problem*“/ hrv. „*koristiti pamet da se ljuto riješi problem*“). To je zato važno, da si premisliš i znaš nač moraš paziti pri iskanju literature. Veljek na početku se mora zapravo reći, da sigurno svaki peljač ili svaka peljačica jednoga tečaja/seminara razdili **čedulu na koj je popisana najvažnija literatura**, ka se bavi temom toga tečaja i seminara. Pogledaj si podatke, ki su onde napisani. Knjige i članke, ke onde najdeš, si moreš pogledati i je koristiti kao temelj za tvoje daljnje djelovanje. Svaka znanstvena knjiga ima jedan poseban odlomak (poglavlje, *Kapitel*), u kom je popisana sva literatura, ka se je koristila u toj knjigi – takozvana **bibliografija**.

Ako si sada našao/našla neke naslove knjig, moraš zapravo i znati, kade se moru najti te knjige; ada, ti moraš pogledati, u koj knjižnici stoju te knjige. Ali kako? U današnjem času se more sortimenat medijev svih sveučilišnih knjižnic najti digitalno u internetu. Knjižnice naime imaju **online-katalog**, kade moreš bez nekakovih poteškoć napisati naslov one knjige, ku iščeš i odmah ti online-katalog pokaže kade ona stoji.

Zapravo ti stoji sada dvi mogućnosti na raspolaganju:

Prvič: Ti iščeš u online-katalogu Glavne knjižnice svojega sveučilišća. Ništ laglje nego to: Ti ideš na homepage, iščeš katalog i napišeš titulu knjige. *Et voilà*, jur ti dojde rezultat, ki ti veli kade moreš najti knjigu. Ako sada išćeš NOVI GLAS i kamo znati kade na sveučilišću ga moremo najti, to izgleda na homepagu Glavne knjižnice Glavnoga sveučilišća Beč ovako:

Ovo je prez sumlje dobar i važan korak, pri kom ćeš najti sigurno najveći dio knjig, ke pravaš. Ali ipak ti se more stati, da napišeš naslov knjige i da onda ne najdeš nikakov rezultat u online-katalogu. Ča sada? Ti znaš da postoji ta knjiga i si misliš, da bi bila važna za tvoje djelo. Ako „tvoje“ sveučilišće nima tu knjigu, onda more biti, da ju ima neko drugo. Ali budi prez brige, to ne znači da moraš pregledati svaki pojedini katalog svih sveučilišć, ka ti dođu napamet, jer to ide i laglje: Naime, postoji nadredjen katalog, ki uključuje cito sortimenat medijev svih knjižnic u savezu Austrijskih knjižnjic (*Österreichischer Bibliothekenverbund*). Katalog moreš najti pod linkom <http://aleph21-prod-acc.obvsg.at>.

Ako bi sada u ovom katalogu iskali NOVI GLAS, onda bi vidili da ga nima samo Glavna knjižnica Glavnoga sveučilišća Beč, nego i npr. Glavna knjižnica stručne visoke škole u Željeznu, isto kot i sveučilišna knjižnica u Celovcu i npr. Austrijska nacionalna knjižnica u Beču:

Ovakovi online-katalogi su i jako dobri, ako kašiš rešerširati za svoju temu neke monografije ili izveštaje znanstvenih konferencijov, ke su tebi još nepoznate. U ovakovi slučaji moreš i napisati samo jednu rič ili natuknicu i katalog će ti odmah sve rezultate pokazati, ki sadržavaju tvoje kriterije. Npr. ako iščeš natuknicu „*Burgenlandkroaten*“:

Mali tip: Ako jur znaš da se baviš u svojem djelu temom ka je povezana s Austrijom, onda ti preporučujem da pogledaš i na domaću stranicu (*homepage*) i u online-katalog Austrijske nacionalne knjižnice u Beču, jer u ovoj instituciji se čuva svaka knjiga, svaki časopis i sve novine, ke se tiskaju u Austriji i ke se na bar ki način i bavu austrijskim temama: <http://www.onb.ac.at>.

Nadalje su – ako se baviš jednom povijesnom temom – i svakarički arhivi važna mjesta, kade moreš najti knjige, članke, pisma i daljnje informacije o twojoi temi. Tim su arhivi isto važna mjesta za istraživanje i rešeršu! Informacije se lako najdu u internetu.

Još jedan tip imam za tebe: Ako ti se sada stane, da jedna knjiga ili jedan časopis ne postoji niti u sveučilišnoj knjižnici niti u bar koj drugoju knjižnici u Austriji, ali ti bi tako važno pravao/pravala tu publikaciju, onda ti predlažem, da pogledaš u katalog s naslovom *Karlsruher Virtueller Katalog*. Ovo je online-katalog, ki je povezan s drugimi bibliotekarskim katalogi različin držav i u Europi i širom svita.

Katalog moreš najti pod linkom <https://kvk.bibliothek.kit.edu>.

I za ovoga medjunarodnoga i za one austrijske kataloge valja, da si moreš naručiti knjige, o ki znaš da je ima drugo sveučilišće ili druga knjižnica u svojem sortimentu. Jer onda postoji za tebe mogućnost, da si tu knjigu naručiš putem takozvane medjuknjižnične posudbe (*Fernleihe*). To je proces, pri kom moreš dati svojoju sveučilišnoj knjižnici nalog, da naruči za tebe tu posebnu knjigu kod one druge knjižnice, tako da ju moreš koristiti za odredjeno vrime. Ali ne samo knjige moreš naručiti, nego i fotokopije članakov iz časopisov. Za ovu ponudu ali moraš i platiti (cijena je odvisna

od statutov pojedine knjižnice).

Kot sam jur pisao na početku ovoga članka, se ne najde najveći dio znanstvene literature u obliku monografijov, nego u obliku člankov, ki se publiciraju u svakarički znanstveni časopisi. Kako moreš sada znati, ki članak u kom časopisu bi bio zanimljiv za tebe i za tvoju temu? Sigurno si moreš par natuknic zapisati u Google i se uftati da ti tražilica (*Suchmaschine*) pokaže čuda rezultatov, ke moreš sve koristiti. Zapravo to ali nije tako. Neki linki čedu jur biti hasnoviti, ali će se tiče „prave“ znanstvene literature, neće to biti dosta. Za rješenje toga problema imaš mogućnost, da iščeš u takozvanoj datoteki (*Datenbank*). Takova **datoteka** je jako šikana pri iskanju literature u različni znanstveni polji. Ako kaniš znati, na ki način moreš najti datoteku, ka je interesantna za tvoj predmet, onda je dobro, ako pogledaš na domaću stranicu glavne knjižnice tvojega sveučilišća. Onde sigurno kade stoji link, ki se zove npr. „*Datenbanken*“, „*Datenbank-Infosystem*“, „*Datenbankservice*“ ili „*E-Ressourcen*“. Onde imaš sada mogućnost, da si izbereš polje, u kom kaniš istraživati (ada npr. povijest, ekonomija, filozofija, teologija, arhitektura, sociologija, itd.).

Odmah će ti jur dojti velik broj datotekov, ke moreš koristiti i u ki moreš najti bibliografske podatke, kao autora/autoricu, naslov, časopis, ljeto, strani, itd.

Ako najdeš sada članke, ki bi bili zanimljivi za tvoje djelo, poglej u ki časopisi su publicirani. U našem digitalnom času je jur i velik broj časopisov i novin publiciran u internetu i čudakrat postoji i dozvola da si je moreš prez problema preštati. Takovi časopisi imaju takozvani slobodan pristup (engl. *open access journal*). Jedna internetska stranica, ka ti nudi takove podatke je npr. <http://www.jstor.org/>.

Konačno se ufam, da sam ti mogao dati mali pregled o mogućnosti, ke imaš pri istraživanju i rešerširanju znanstvene literature i ti željam čuda uspjeha pri djelovanju i pisanju!

Michael Hirschler

Fachliteratur Hochschulschriften Nachlässe & Handschriften
burgenlandkroaten Gesamtbestand Ergebnisse 1 – 10 von 58 für Gesamtbestand Nur zeigen Hochschulschriften (23) Freie Volltexte (18) Zeitschriften/Zettungen (1) sortiert nach: Relevanz Das Siedlungsgebiet der Burgenlandkroaten : In Österreich, Ungarn, Mähren und der Slowakei Wilhelm-Stempin, Nikolaus, 1970- Norderstedt : Books on Demand, 2008 Treffer im Volltext: Siedlungsgeschichte der Burgenlandkroaten... 7 Das Siedlungsgebiet der Burgenlandkroaten... Das Wallfahrtswesen der Volksgruppe der Burgenlandkroaten : unter besonderer Berücksichtigung der aktuellen Kinderwallfahrtspraxis in Österreich - Kirchengeschichte; Fachdidaktik Omschl, Martin Wien, 2013 Online Ressource Standorte Details Das Wallfahrtswesen der Volksgruppe der Burgenlandkroaten : unter besonderer Berücksichtigung der aktuellen Kinderwallfahrtspraxis in Österreich - Kirchengeschichte; Fachdidaktik Omschl, Martin Wien, 2013

Vazmeni seminar MEN-a u Pečuhu pod gesлом „Open Society“

Gregor Novak

Mladina manjinskih društav iz cijele Europe se je od 19. do 25. marca strelila na tradicionalnom Vazmenom seminaru, kojega je ov put organiziralo Društvo nimške manjine u Ugarskoj (GJU). Seminar je ov put bio i u Ugarskoj. HAK je na ovom seminaru bio jako zastupan: Diana Jurkovits, Maria i Lukas Kornfeind, Viktoria Kuzmits, Nataša Sarić, Viktoria Wagner i Matthias Weikovics su bili med oko 80 diozimateljev iz cijele Europe. Na nje je čekao šarolik, informativni i zabavni program. Po prvi put su sudjelivali društvo ProDG' (Društvo nimške manjine u Belgiji) i romska organizacija Phiren Amena, ka se zanimaju za daljnju suradnju s MEN-om.

Kako se more motivirati mladinu za slobodnovoljno djelovanje? Kako se moru hasnovati socijalni mediji da se dostigne ta cilj? Zašto je većjezičnost važna? Ovo su samo natuknice, temov kimi su se bavili sudionici seminaru u djelatni krugi i u plenumu – znači slušali su stručnjake za projektne menadžment, novinarstvo ili PR, ali i iz politike, diskutirali su s drugimi, čuli su za nove ideje. Diozimatelji su mogli izabrati jednu od pet djelavnica: Novinarstvo i online-kampanje, Elektronska participacija mladine, Metode za motivaciju i aktiviranje volonterov, Većezičnost i jezična šarolikost u Europi i Kultura i identitet nimške manjine u Ugarskoj.

Uz manjinsku politiku je bila i bigunska situacija u Europi važna tema ovoga seminara. Tako se je po oficijalnom otvaranju održala diskusija s pozнатом novinarkom Anna Frenyo o bigunskoj tematiki u Europi. Ali i u djelaonici za elektronsku omladinsku participaciju su napisali rezoluciju o postupanju prema biguncem, ka se je pri generalnom spravištu MEN-a konačno i zaključila. Pri spravištu je došlo do promjenov štatutov i nekoliko personalnih promjenov. Nova predsjednica MEN-a je postala Britta Tästensen (Junge Spitzen, Nimci u Danskoj), potpredsjednik za unutarnje posle Marin Bodrožić (Vlaška manjina u Srbiji), potpredsjednik za vajnske posle Roman Roblek

Kornél Orbán

(Koruški Slovenac), komisarica za komunikaciju Nina Peckelsen (Friskinja iz Nizozemske), komisar za politiku Matic Germovšek (Koruški Slovenac, bivši predsjednik). Osim toga su HAK i KSŠSD (Društvo Koruških Slovencev u Beču) prezentirali svoje plane za jesenski seminar u septembru 2016., ki će se održati u Gradišču. Uz Mariju i Lukasa Kornfeind i Viktoriju Wagner, ki su nadalje aktivni u djelatnoj grupi za integraciju članov, su sada odabrane i Viktoria Kuzmits u djelatnu grupu za politiku i Diana Jurkovits u djelatnu grupu za komunikaciju.

Uz jako zanimljiv program su diozimatelji i imali mogućnost, da upoznaju grad Pečuh i okolicu. Onde su imali mogućnost, da sami napravu putor i kruh na seljačkom dvoru ili kušaju vino u poznatom vinogradu obitelje Gere u Villanyu. Fiksna točka je naravno i bio exchange market, na kom se je svaka manjina mogla prezentirati na svoj način. Dojduća priredba MEN-a će biti Festival raznolikosti u Moskvi, a potom ćemo mi Hakovci prerediti skupa s KSŠSD-om jesenski seminar u Livki od 26.9.-2.10.2016.

Maria, Diana, Viktoria

Gregor Novak

Ste znali?

- Pecs (Fünfkirchen) ima već nego 5 crikav
- Ugarska rič, ku smo se naučile: kijarat (Ausfahrt)
- Jugo-muzika je svenek dobra!! --> U Pečuhu smo čuli već hrvatskih jačak nego u Beogradu!
- riba je vegetarijansko jilo
- U Pečuhu se svaki dan ji najmanje jedno po-hano jilo
- ROOOOSAAAAMUNDEEEEEE - i ugarsi bendi si jaču nimške jačke :-D
- Hak i Ksšsd su dobili svaki songbattle!
- "So liab hob i di" – čini nam se da je ova jačka na Ugri već poznata nego u Austriji
- Nijedan "WG" već ne more prez hakovcev ;-)
- Pobignuti od noćnoga portira je najbolji šport

HAKOVSKI VEČERI 2016

07.04.

12.05.

02.06.

P.b.b.

Nr.: GZ02Z032501M

Erscheinungsort: Beč/Wien

Verlagspostamt: 1040 Beč/Wien